

**JOSEP
TERRADELLES**

A black and white photograph showing a group of men in suits seated in a large, ornate hall, likely a parliament or assembly. They are arranged in a semi-circle, facing a central area. The room features high ceilings, large windows, and a prominent statue or bust on a pedestal in the background.

El conseller de Finances Josep Terradellas du rant el discurs que pronuncià en la sessió d'ahir

El Parlament de Catalunya

(Ve de la pàg. anterior)

—continua el senyor Terradellas— comença l'any 1938 amb totes les seves funcions reproductores de cara a un futur, i considerable augment amb relació a l'any 1937, i no tan sols així, sinó que, per al ritme que es produeix, estem segurs que els impostos que fins fa poc eren bàsics de les nostres finances, abans de fi d'any arribaran a una normalització bastant completa.

REFUGIATS

Passa a tractar com en els primers moments de la subversió els nostres autònoms rebent i atenent amb gran sollicitud els germans que venien d'altres terres de la República, mitjançant l'ajut de l'aportació popular, s'exhaurien les Caxes dels nostres Municipis, i les mesures preses per la Generalitat per a solucionar en el possible els problemes dels refugiats.

INDUSTRIA DE GUERRA

Fa referència, a continuació, a la preocupació de possibilitar una indústria de guerra a casa nostra. Fora de petits assaigs realitzats durant la gran guerra, i que no s'havia realitzat en gran escala la fabricació, no solament de material bèl·lic, sinó també d'aquell material al qual fa referència la indústria química i que podria estar en relació directa amb la guerra, i que ha arribat a adquirir ja una importància notòria per al dia de demà. D'una manera objectiva i ràpida, assenyalant tot el valor i importància que té la creació, en els primers moments de la subversió, de la indústria de guerra de la Generalitat. Es va dir: «dijau» que sense el suport financer del nostre Govern i sense una política d'audàcia, però constructiva i eficient, no hauria estat possible crear a Catalunya, no solament la indústria que quedaria permanent després de la guerra, sinó aquella altra indústria modificada i adaptada que ha permès fabricar quantitats formidables de material que no deixem els fronts de la República, i que, en definitiva, d'altra banda, l'esforç, tècnicament i intel·lectual dels nostres obrers i dels nostres tècnics. Quàl el dia de demà s'aconsegueixi la victòria, el poble veurà que aquelles fàbriques foren també construïdes i pensades per a poder fer màquines i productes de fàcil venda industrial, obra general en la qual tenim posades moltes esperances per a un demà proper. Afirmem que a Catalunya s'ha fabricat tot allò que s'havia de fabricar i que es podia fabricar i que, en definitiva, les coses per primera vegada a la nostra terra, i en alguns casos per primera vegada a la República.

UNA SALUTACIÓ ALS CAIGUTS EN LA FABRICACIÓ DE MATERIAL DE GUERRA

Prega al Parlament que de la màxima manera que ha fet constar la seva salutació als soldats que lluiten a l'front i al preson, homenatge al que han caigut en defensa de la pàtria, hom la tingui per a tots els obrers i tècnics que tant han treballat, treballen i treballaran perquè cada dia sigui més intensa i important la producció de material de guerra, així com el nostre país, i que, a aquelles víctimes anònimes que darrera d'una màquina o amb experiències de laboratori han perdut la vida.

LES COSES DE L'ESPERIT

Al costat de l'obra realitzada en indústries de guerra, la Generalitat —afegeix— no ha negligat l'actuar entusiàsticament, i ho ha aconseguit amb el que, en definitiva, d'una manera més íntima, tot el nostre cor, en les coses del nostre esperit. Un dels primordials problemes a resoldre per nosaltres era el salvament, la coordinació i la salvaguarda del patrimoni artístic de la nostra terra, que a través de la cultura i d'ordres ha estat possible recollir, classificar i guardar i que constituïa una prova de civisme davant del món el poder presentar intacte l'immens tresor artístic de Catalunya. No solament s'ha fet, sinó que hem realitzat una obra activa en l'ensenyament, les conseqüències extraordinàries de la qual s'han deixat sentir immediatament a tot Catalunya, docent acolliment a les Escoles a miters d'indústries artístiques, a part dels que ja figuraven en el cens escolar, amb la deguda formació, de prop de dos mil cinc-cents mestres. Ni la revolució ni la guerra no solament no han minuat la nostra cultura, sinó que, al contrari, exaltada la nostra personalitat, aquesta es manifesta amb una extraordinària vibració espiritual i patriòtica cap al teatre, les arts plàstiques, les lletres, la música i la Generalitat ha de recollir i canalitzar en noves institucions aquestes al·lanyes que neixen de l'ànima popular.

LA SALVAGUARDA DE LA NOSTRA LLINGUA

Per damunt de tot, —segueix dient— la Generalitat s'ha preocupat de la salvaguarda i difusió constant de la nostra llengua, expressió la més genuïna del nostre esperit, no solament perquè ocupa amb dignitat el lloc de respecte que tota llengua té, sinó que amb la creació de biblioteques al front, amb les publicacions i institucions que ha fundat, orienta i patrocina, s'ha preocupat que el seu coneixement cada vegada més íntim i aprofundit, amb la persona d'una llengua de glòria per al nostre idioma. Clou aquest tema de la cultura recordant l'entusiasme i intel·ligència de l'ex conseller Ventura Gassol i de la tasca portada a terme el 19 de juliol i dies següents, amb una emoció incompromissable, tasca continuada després per Antoni M. Sureda amb les seves dots reconegudes d'organitzador i amb el seu dinamisme, emplantant encara l'abast i les conseqüències. Afluïxen també la tasca de l'actual conseller de Cultura, el senyor Carles Pi i Suñer, el qual, d'una manera persistent i metòdica,

va realitzant una obra d'una noble ambició, enxampant tots els àmbits de la nostra vida espiritual, dintre d'una visió amplíssima dels problemes que afecten la seva Conselleria. La nostra cultura, diversa, rica, és l'expressió més autèntica de la nostra personalitat, és l'obra d'un pensament i d'una sensibilitat col·lectiva, i a través del temps, ha anat depurant-se i ennoblint-se; i man, tenint-la en la seva dignitat i exaltant-la en la seva base i en l'àrea de la seva acció és una de les obligacions i serà un dels guanys més positius de Catalunya.

CONCLUSIONS CONCRETES AMB EL GOVERN CENTRAL

Remarca tot seguit el problema a resoldre actualment, que és possibilitar unes conclusions concretes amb el Govern de la República, perquè, a més, és difícil bastir cap pensament sobre el futur de les nostres finances. Esmentant la Comissió composta per funcionaris del Ministeri de Finances i Economia i d'aquest departament de Finances, nomenada el mes de juny de l'any passat, per tal de discriminar les despeses efectuades per la Generalitat des del 19 de juliol i explica que les converses directes mantingudes han possibilitat l'esperança d'una solució per a ben aviat.

PRESSUPOSTOS

Discriminades les despeses realitzades per Catalunya, —diu— es proposa a la Generalitat anar a la confecció d'uns pressupostos, on quedà enquadrada la nostra vida financera. Els ingressos de la Generalitat augmenten en proporcions considerables, i un cop pugem comptar amb aquells pressupostos, la Generalitat disposarà encara d'una manera més ferma aquella política de control i d'austeritat que ha estat tothora la norma de la seva actuació política portant el convenciment que a Catalunya, en aquest període profund de convulsions, hi ha hagut un Govern que per damunt de tot ha volgut salvar el seu país i la vida financera i econòmica del seu país.

L'ELOGUENCIA DE LES XIFRES I ELS FETS

Acaba expressant a la Cambra el seu agraïment per l'atenció que li ha prestat. Ni jo podia ésser més breu, i encara menys, i en aquestes condicions tan complexes, ni vosaltres més amables escoltant-les. D'una manera molt sumària, amb aquella eloqüència sobria i convincent de les xifres i dels fets, he exposat una visió de conjunt de l'obra de finances de la Generalitat de Catalunya, obra de la qual en declara el seu contentament el Govern. Podem sentir-ho només perquè, en dur-la a terme, teníem davant dels ulls i en l'impulsiu de la nostra consciència el nostre ideal de sempre: Catalunya. Aquest ideal, de suprema exigència per a nosaltres, extrema tant rigorosament el balanç de la nostra actuació, que mai no permet que estiguem del tot satisfets de la nostra tasca, sentint a la nostra consciència que totes les coses humanes. Aquest ideal, però, i la fidelitat amb què ens esforcem a servir-lo, és el que sosté i justifica i impulsa tota la nostra actuació.

UN PRESTIGI, UNA DIGNITAT, UN CREDIT, UNA MORAL

Hem procurat, per damunt de tot, salvar un prestigi, sostenir una dignitat, augmentar un credit, restablir una moral, treballar, en una paraula, per la nostra cultura i el futur de Catalunya; i avui que palpablement hom pot adonar-se de l'enorme contribució de Catalunya a la guerra; avui que els nostres fets demostren les nostres previsions, hem de manifestar que aquest i no altre havia d'ésser el gran paper que havia de jugar Catalunya. Coneix molt malament la nostra història i el nostre esperit aquell que pugui dubtar del nostre arduament en les condicions per les llibertats individuals i col·lectives, i oblidat, sobretot, l'exemple de civisme, de dignitat política, de sacrifici per la pàtria, que ens ofereixen les vides dels nostres grans Presidents Francesc Macià i Lluís Companys, que s'ajuen com senyals de la nostra història i de la nostra cultura. Per això, en aquesta hora, crucial per als nostres destins, Catalunya ha respost com sempre, «m'atreïria a dir com mai, i respon i respondrà, perquè té la convicció que aquesta lluita la victòria que ha de resultar-ne li reportarà, junt amb un més ampli sentit i efectivitat de llibertats humanes, unes majors llibertats polítiques.

LA RECONEXIENÇA DEL PARLAMENT ALS HEROIS D'INDÚSTRIES DE GUERRA

Acte seguit, el president de la Cambra ha preguntat si s'acordava la proposta del conseller de Finances, que constés el sentiment del Parlament per les víctimes hagudes a les indústries de guerra. El Parlament l'ha aprovat per unanimitat.

MANUEL CALES, INTERVE PER LA MAJORIA

Seguidament el senyor Casanoves ha concedit la paraula al cap de la majoria d'Esquerra senyor Gales. Aquest s'ha referit als aplaudiments que la Cambra rebia de tributar al conseller de Finances, i ha dit que aquests aplaudiments deien prou bé la conformitat del Parlament amb l'obra del Govern i del conseller.

Ha fet, tot seguit, un elogi del president Companys, del qual ha dit que era el més orientador de Catalunya en el moment més difícil i compromès de la seva història.

Dia per dia, avui fa dos anys que Lluís Companys, sortint de presidència al Parlament i amb el mateix entusiasme que llavors li ratificava la nostra adhesió, ara li diem que ens té a les seves ordres per Catalunya i la llibertat. (Grans aplaudiments.)

Discurs de S. E. el President de la Generalitat, Lluís Companys

«Senyors diputats: Aquesta convocatòria respon al compliment de l'article 27 del nostre Estatut.

Respectuosos per la vida parlamentària, des de cada dia més creix a través d'una al·lusionada expectància i de la contemplació dels fets i de les perspectives del futur, als ideals de la Democràcia en la seva més pura expressió que sovint ha estat una intervenció i, fàcilment, o excessivament carregada de pràctiques vicioses, però que es formula única de convivència que no posa traves a les millors conquestes de l'esperit i que compta com a úniques armes de combat amb l'energia i la intel·ligència que impulsen els pobles, pel camí de la pau, vers l'emancipació humana en el desenvolupament constant i ascendent del progrés de la civilització.

El conseller de Finances, senyor Terradellas, acaba de fer un resum de la tasca realitzada a través de les contingències en què ha hagut de desenvolupar-se i amb el propòsit d'establir les línies generals de futur de la vida financera del nostre poble.

«ABANS QUE TOT FOU NECESSARI DEFENSAR L'EXISTÈNCIA DE LA REPÚBLICA»

Hauria observat que el senyor Terradellas ha fet al·lusió, en el desenvolupament del seu discurs, per l'actiu i el conjunt de l'orientació general política, a matèries d'ordre general. En efecte, la tasca financera, com la de tot el Govern, ha hagut d'emmotllar-se a les realitats de la vida pública i ha hagut de suplir funcions que no corresponien als límits establerts. Davant l'existència d'una crisi, la Generalitat ha portat a Espanya per un llarg procés intern, i de la traïdoria insurrecció de les castes privilegiades i ensurberides que pesaven com a llast sobre la vida del país, el Govern d'Espanya, amb el qual, dir abans que tot i per sobre de tot a la defensa de l'existència mateixa de la República, traïdora dels pobles hispanics un exèrcit d'invasió.

Hem hagut de superar moments molt difícils i ho han estat pel concurs de totes les forces antifeudals. La República ha ordenat la vida estatal en el llibre funcionalment dels òrgans i de la seva responsabilitat democràtica. La República ha fet néixer de l'ànima del país un exèrcit amb totes les virtuts de la tècnica i de la disciplina i amb una moral i una valentia que són l'admiració del món.

En canvi, sentint vent com el camp dels nostres adversaris no tan sols es multiplicava la confusió, la violència, la manca de seguretat personal, la repetició constant dels crims, sinó que, a més, en lloc de lluitar per a independència, augmentava de dia en dia el nombre d'invasors d'exèrcits regulars estrangers, de manera que entre els diversos aspectes d'ordre espiritual de la lluita que sostenim, destaca la condició de la nostra lluita per la independència de la República Espanyola.

CATALUNYA SABRA COMPLIR I GUARDAR L'ESTATUT

Recordant les posicions de Govern, el nostre altiplu, la determinació dels factors polítics que conjuguen l'exercici de la sobirania popular, tots els instruments que formen l'estructura de l'Estat, s'han de mantenir en el límit de la seva jurisdicció i els nous problemes de guerra comporten. I Catalunya es manté en els seus drets i en els drets de l'Estatut i sabrà complir-lo i sabrà guardar-lo.

LES RELACIONS ENTRE ELS GOVERNOS DE CATALUNYA I DE LA REPÚBLICA

Les circumstàncies actuals han fet convenient l'estada a Catalunya del Govern de la República i la seva tasca ha de facilitar una relació constant per a resoldre els problemes de les respectives jurisdiccions i ordenar-los i encarrilar-los en l'interès suprem de la victòria. A part de les matèries a les quals correspon el Govern de la República, la legislació i l'execució, n'hi ha d'altres en les quals l'Estatut i la Generalitat, executiva i d'altres la legislació i l'execució de les quals són dels Govern de la República.

Sigui el Govern de la República i tots els organismes de la vida administrativa central a Barcelona, cap i casal de la regió autònoma, el que tant ens afavoreix, les disposicions que es deriven de la legislació, i les quals no corresponen més que per a la resta de la República, i singularment aquelles la legislació de les quals és per a tot el territori però que l'execució en territori català és privativa de la Generalitat, poden produir algunes interferències que es superen sempre per la llibertat interpretativa de les lleis constitucionals, per l'actament democràtic que assenyalava a cadascun el lloc del seu deure i l'ètica que els obliga, i en últim terme, per l'interès dels grans ideals que obliguen a junjar tots els esforços i a vibrar tots els recursos per a produir la unitat dels factors que apressen la victòria.

L'ENCERT, L'EFICÀCIA TÈCNICA I DE DIRECCIÓ MOULGUEN A PRONUNCIAR EL NOM DE PRIETO

No tinc a mena que aquestes paraules que pronuncieu ara, en aquest moment, que obedi a una exposició de programa. A més, ja advertia en les que vaig pronunciar al Parlament, en la passada sessió del 18 d'agost, que el volum moral de la nostra lluita en el seu arribar, en el seu curs i en les seves conseqüències i la profunditat del deute i en la seva influència per al món, han estat ja palesades amb una evidència indiscutible. La repetició del tema no és necessària, sinó que en canvi, en tots ho volem sacrificar tot per a la victòria que obre amplis camins. En els regles de l'exèrcit, victòria vol dir unitat, disciplina, comandament unit, virtut militar, civisme, i en tots els ordres, i així ha estat assolit per les característiques insuperables d'abnegació i de resistència i de moral de l'ànima popular i l'encert de l'eficàcia tècnica i de direcció que m'obliguen ara a pronunciar el nom d'Indalecio Prieto. (Aplaudiments.)

LA RERACORDA TAMBÉ SOM COMBATENTS

A la reraquarda també som combatents: Ho és el dolor de les mares, la tragedia dels infants, l'austeritat i l'energia i el treball del ciutadà, però en la política política, el cas de la victòria pot ésser el nostre, i el nostre és el nostre. Tots, però, hem de comprendre que hem d'ajudar el Govern, tots els Govern que hi pugui haver en la pràctica de la nostra vida democràtica i constitucional, amb la nostra adhesió i sense espina de reserves.

LA COL·LABORACIÓ AMB EL GOVERN NO SOLS S'HA DE FER DE PARAULA

La col·laboració amb el Govern no sols s'ha de fer de paraula, sinó que cal des del seu lloc amb tot el poder de les seves energies físiques i espirituals, fer per l'obra a la fàbrica, el camp, en el treball de la terra, el funcionari en el treball d'ordenació i enllac i d'intelligent direcció de les seves activitats, l'intel·lectual portant a la lluita les llums del seu saber, el patrimoni, i tots han d'ésser mesurats pel mateix raser, que no hi ha cap casta preferent, i la sola que pot existir hauria d'ésser la dels soldats que al front de batalla ens donen exemple de serenitat davant el perill i d'optimisme en els sacrificis. (Aplaudiments.)

CATALUNYA HA FET MOLT PER LA GUERRA I CONTINUARÀ DONANT-HO TOT

Catalunya ha fet molt per la guerra i continuarà donant-ho tot, complint el deure que aquesta hora històrica li bandeja la llengua catalana. L'ideal imperialista i despotisme dels seus adversaris, la seva concepció de l'Estat, el que representa la passada història d'opressió sota el règim de les monarquies forasteres, no ho pot oblidar ni ho oblidarà mai Catalunya. Catalunya ha fet molt per la guerra i se superará a la guerra. Acte seguit el 19 de juliol les forces governamentals de la Generalitat de Catalunya, amb el consens de l'entusiasme del poble, varen batre, desfer i aniquilar als carrers de Barcelona tots els quadres de l'exèrcit traïdor que s'havien ja emplaçats als punts estratègics.

LES MILÍCIES CATALANES EMPENYEREN ELS MILITARS SUBLEVATS ARAGO EN DINS

De terres catalanes sortien aquelles milícies que el juliol de 1936 empenyeren els militars sublevats a Aragó i al mig d'Aragó; milícies guàrdies d'armes, sense direcció militar veritable, però que eren una realitat agressiva i una amenaça evident i que varen mantenir sempre la línia assa i en el primer impuls del seu entusiasme.

EL TRIOMF DE LA GUERRA ES LA LLIBERTAT I LA PAU

Catalunya ha fet molt per la guerra i el triomf que li donarà tot, perquè el triomf és el triomf de la llibertat i la pau. Els soldats catalans lluitant per centenars de milers a tots els fronts de la República. El petit escut de bronze amb les quatre barres de la nostra senyera darrera del pit donarà als catalans afilerats a les rengleres de combat, tants que presidirà la bandera gloriosa de l'Espanya autònoma i democràtica que combat per la seva independència. La polvorosa de Catalunya i els instruments de guerra sortits de Catalunya són una nova contribució a l'armament de combat per la defensa del seu patrimoni territorial i espiritual.

«ON VIU LA LLIBERTAT, ALLÍ ES LA MEVA PATRI»

Catalunya i la llibertat són una mateixa cosa: «On viu la llibertat, allí és la meua pàtria».

Un il·lustre català, que és honra del nostre Parlament, ha escrit unes paraules que valguin a dir: «Catalunya no s'ha aïllat del món, és despotisme i d'imposició. Se sent col·ludat, neguitosa, ferida a les entranyes. Si l'afirmació segons la qual els períodes de major llibertat són els de major civilització, és indiscutible aplicada en general a tots els pobles del món, és perfectament certa aplicada a alguns d'ells i assenyaladament a Catalunya. Catalunya no té capacitat ni de solista ni de corista, és corista absolut i antilibertat que en condicions d'opulència han prevalgut. No fa com altres pobles, que reconstruïen llur estructura política i la sostenien a les rígides formes autoritàries, de manera que els valors constants de la vida nacional, Catalunya, quan és sotmesa a aquestes fórmules, s'arrepia en una defensiva obstinada, es reclinava en ella mateixa...»

Més tard afegeix: «Les fonts de la vida espiritual catalana s'estronquen quan manca a la nostra terra la so de la llibertat».

Justament i admirablement descrita la condició dels catalans per la ploma del nostre company Virgili i Virgili. La història ens ensenya i les inquietuds del nostre cor ens ho diuen.

Per aquest sentiment de llibertat, per aquest amor a la República i a les fórmules democràtiques que ens asseguruen la llibertat, es posen en tensió totes les energies de la raca.

«SOC EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT»

Sóc el President de la Generalitat i el nom de Generalitat és el nom històric del Govern de la democràcia catalana. Prenyada d'inquietuds l'ànima del nostre poble, però sempre, sota l'arbre de la Democràcia, Catalunya les seves ambicions i constants estímuls de progrés i d'emancipació.

Catalunya va recobrar en la República el camí inicial de les seves llibertats autònomes i va adquirir uns drets i uns deures nous, restant fidel en una hermandat de sentiments i d'ambicions.

Sota l'impetu de concepcions forasteres Castella va perdre les seves llibertats a mans del primer despotisme i Catalunya les va perdre a mans del primer Borbó. La veritable substància hispànica i el seu profund amor a les llibertats individuals i col·lectives van quedar afixats, i avui tenim davant nostre els drets i deures del coratge de la veritable naturalesa dels pobles que componen la meravella peninsular.

«ELS POBLES NO SÓN GRANS PER LA SEVA EXTENSIÓ»

No són grans els pobles per la seva extensió territorial, sinó per l'aportació que fan al patrimoni de la Humanitat i el soie que marquen en les pàgines de la Història.

Arris del món trolleien moltes coses i el món trolleia la llibertat i el que s'arriben concepcions i sistemes totalitaris contra ideals de llibertat. Catalunya, per voluntat i per sentiment, és un poble que pesa les seves simpaties i els seus lligams al costat dels pobles en què la democràcia ofega les doctrines d'opressió i els sistemes de violència.

«CATALUNYA ESTÀ EN PEU»

Amb la República Espanyola, dins la constitució autònoma, amb la República que som nosaltres mateixos, Catalunya està en peu i com a tal, Catalunya està en peu, i aquell que hagi nascut en aquesta terra estimada, país de pau, de benestar, de cultura i de Dret, i no la defensa, no és racinament català ni mereix ésser diu.

ALS CENTRES OFICIALS

GOVERN

DE LA REPÚBLICA

COMUNICACIONS, TRANSPORTS I OBRES PÚBLIQUES. — Un altre donatut

El ministre d'Obres Públiques, Transports i Comunicacions ha rebut per conducte del director general de Correus, del Sindicat Tècnic de Correus, afecte a la UGT, 50.000 pessetes amb destinació a les despeses de guerra i 15.000 per a auxiliis als evacuats, de les quals ha fet lliurament als ministres de Defensa Nacional i Treball.

El senyor Giner de los Ríos fa públic aquest gest generós del Sindicat, els components del qual, no obstant venir oferint mensualment un dia de sou, contribueixen de manera tan esplèndida a les quantioses despeses que té l'Estat.

TRIBUNAL DE CASSACIÓ DE CATALUNYA

ASSENYALAMENT. Tribunal de Cassació de Catalunya. — Avui, a dos quarts de dotze, recurs de revisió interposat per Gaston Manresa i Prat contra l'au-

AGRICULTURA

Demà, dijous, a les deu de la nit, parlarà per ràdio sobre el tema «Nuevo envío a los facciosos» el senyor Adolfo Vázquez Humasque, subsecretari d'Agricultura.

ELS ALUMNES DE TÈCNICA INDUSTRIAL DE BATXILLERAT I PERITATGE MERCANTIL, VISITEN LA FÀBRICA DE CUBETS DE BROU CALDOLLA

Els alumnes del Liceu Garcigoy que estudien Tècnica Industrial de Batxillerat i Peritatge Mercantil, acompanyats del professor i enginyer senyor Guindulain i del director d'aquest Establiment d'Ensenyament, senyor Orestes Llorens, visitaren la fàbrica de cubets de brou CALDOLLA, on els foren mostrats els diversos procediments de fabricació.

Al despatx de la Generalitat foren presentats als senyors Guindulain i Llorens, pel propietari-gent de la casa CALDOLLA, senyor Enric Mir i Rosell, l'enginyer químic senyor Domènec Carles, el responsable general de la indústria, camarada Manuel Calvo, delegats sindicals, Antoni Llaó, Baldomer Herman i el Comitè de Control, integrat per Josep Torralba, Roser Castro de la Peña i Maria Meyans.

Seguidament tots ells, conjuntament amb els alumnes, passen per les diverses seccions, tot comentant per la d'emmagatzament i conservació de verdures i carns, seguit per les de trinxat, coccio de carns per calderes, secatge, polvorització i compressió en cubets, en visitar aquestes seccions el doctor Carles i el responsable general, Manuel Calvo, donaren als visitants amplies explicacions sobre el procediment de cada operació.

Després de passar a la secció de manipulació i embalatge, la qual se suma a la fabricació de cubets de brou CALDOLLA.

Després de recórrer les dependències en les quals s'està instal·lant nova maquinària, els alumnes passaren novament al despatx de la Generalitat, on foren obsequiats amb una tassa de brou CALDOLLA, pastes i vi d'Oporto.

El doctor Guindulain s'associà a les paraules del senyor Llorens i a l'eficàcia també el propietari i personal de la casa CALDOLLA pel desenvolupament adquirit per aquesta indústria.

A la sortida foren obsequiats els escolars amb una capsa de brou, i es feren diverses fotografies, com a record perenne de la visita que tan grans records ha deixat i que ha estat una comprovació més, pública i íntima, que en la fabricació dels cubets CALDOLLA hi entren exclusivament cereals, legums i carns, i que resta exempta de drogues i essències artificials.

Als senyors Guindulain i Llorens, els foren mostrats els croquis dels plans de la nova fàbrica, colònia obrera i camp de cultiu de cereals, la direcció dels quals ha estat encomanada a l'arquitecte senyor Josep Alemany.

A aquesta visita hi assistiren els representants de la Premsa.

EL TRIOMF DE LA GUERRA ES LA LLIBERTAT I LA PAU

Catalunya ha fet molt per la guerra i el triomf que li donarà tot, perquè el triomf és el triomf de la llibertat i la pau. Els soldats catalans lluitant per centenars de milers a tots els fronts de la República. El petit escut de bronze amb les quatre barres de la nostra senyera darrera del pit donarà als catalans afilerats a les rengleres de combat, tants que presidirà la bandera gloriosa de l'Espanya autònoma i democràtica que combat per la seva independència. La polvorosa de Catalunya i els instruments de guerra sortits de Catalunya són una nova contribució a l'armament de combat per la defensa del seu patrimoni territorial i espiritual.

«ON VIU LA LLIBERTAT, ALLÍ ES LA MEVA PATRI»

Catalunya i la llibertat són una mateixa cosa: «On viu la llibertat, allí és la meua pàtria».

Un il·lustre català, que és honra del nostre Parlament, ha escrit unes paraules que valguin a dir: «Catalunya no s'ha aïllat del món, és despotisme i d'imposició. Se sent col·ludat, neguitosa, ferida a les entranyes. Si l'afirmació segons la qual els períodes de major llibertat són els de major civilització, és indiscutible aplicada en general a tots els pobles del món, és perfectament certa aplicada a alguns d'ells i assenyaladament a Catalunya. Catalunya no té capacitat ni de solista ni de corista, és corista absolut i antilibertat que en condicions d'opulència han prevalgut. No fa com altres pobles, que reconstruïen llur estructura política i la sostenien a les rígides formes autoritàries, de manera que els valors constants de la vida nacional, Catalunya, quan és sotmesa a aquestes fórmules, s'arrepia en una defensiva obstinada, es reclinava en ella mateixa...»

«SOC EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT»

Sóc el President de la Generalitat i el nom de Generalitat és el nom històric del Govern de la democràcia catalana. Prenyada d'inquietuds l'ànima del nostre poble, però sempre, sota l'arbre de la Democràcia, Catalunya les seves ambicions i constants estímuls de progrés i d'emancipació.

Catalunya va recobrar en la República el camí inicial de les seves llibertats autònomes i va adquirir uns drets i uns deures nous, restant fidel en una hermandat de sentiments i d'ambicions.

Sota l'impetu de concepcions forasteres Castella va perdre les seves llibertats a mans del primer despotisme i Catalunya les va perdre a mans del primer Borbó. La veritable substància hispànica i el seu profund amor a les llibertats individuals i col·lectives van quedar afixats, i avui tenim davant nostre els drets i deures del coratge de la veritable naturalesa dels pobles que componen la meravella peninsular.

EL TRIOMF DE LA GUERRA ES LA LLIBERTAT I LA PAU

Catalunya ha fet molt per la guerra i el triomf que li donarà tot, perquè el triomf és el triomf de la llibertat i la pau. Els soldats catalans lluitant per centenars de milers a tots els fronts de la República. El petit escut de bronze amb les quatre barres de la nostra senyera darrera del pit donarà als catalans afilerats a les rengleres de combat, tants que presidirà la bandera gloriosa de l'Espanya autònoma i democràtica que combat per la seva independència. La polvorosa de Catalunya i els instruments de guerra sortits de Catalunya són una nova contribució a l'armament de combat per la defensa del seu patrimoni territorial i espiritual.

«ON VIU LA LLIBERTAT, ALLÍ ES LA MEVA PATRI»

Catalunya i la llibertat són una mateixa cosa: «On viu la llibertat, allí és la meua pàtria».

Un il·lustre català, que és honra del nostre Parlament, ha escrit unes paraules que valguin a dir: «Catalunya no s'ha aïllat del món, és despotisme i d'imposició. Se sent col·ludat, neguitosa, ferida a les entranyes. Si l'afirmació segons la qual els períodes de major llibertat són els de major civilització, és indiscutible aplicada en general a tots els pobles del món, és perfectament certa aplicada a alguns d'ells i assenyaladament a Catalunya. Catalunya no té capacitat ni de solista ni de corista, és corista absolut i antilibertat que en condicions d'opulència han prevalgut. No fa com altres pobles, que reconstruïen llur estructura política i la sostenien a les rígides formes autoritàries, de manera que els valors constants de la vida nacional, Catalunya, quan és sotmesa a aquestes fórmules, s'arrepia en una defensiva obstinada, es reclinava en ella mateixa...»

«SOC EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT»

Sóc el President de la Generalitat i el nom de Generalitat és el nom històric del Govern de la democràcia catalana. Prenyada d'inquietuds l'ànima del nostre poble, però sempre, sota l'arbre de la Democràcia, Catalunya les seves ambicions i constants estímuls de progrés i d'emancipació.

Catalunya va recobrar en la República el camí inicial de les seves llibertats autònomes i va adquirir uns drets i uns deures nous, restant fidel en una hermandat de sentiments i d'ambicions.

Sota l'impetu de concepcions forasteres Castella va perdre les seves llibertats a mans del primer despotisme i Catalunya les va perdre a mans del primer Borbó. La veritable substància hispànica i el seu profund amor a les llibertats individuals i col·lectives van quedar afixats, i avui tenim davant nostre els drets i deures del coratge de la veritable naturalesa dels pobles que componen la meravella peninsular.

EL TRIOMF DE LA GUERRA ES LA LLIBERTAT I LA PAU

Catalunya ha fet molt per la guerra i el triomf que li donarà tot, perquè el triomf és el triomf de la llibertat i la pau. Els soldats catalans lluitant per centenars de milers a tots els fronts de la República. El petit escut de bronze amb les quatre barres de la nostra senyera darrera del pit donarà als catalans afilerats a les rengleres de combat, tants que presidirà la bandera gloriosa de l'Espanya autònoma i democràtica que combat per la seva independència. La polvorosa de Catalunya i els instruments de guerra sortits de Catalunya són una nova contribució a l'armament de combat per la defensa del seu patrimoni territorial i espiritual.

«ON VIU LA LLIBERTAT, ALLÍ ES LA MEVA PATRI»

Catalunya i la llibertat són una mateixa cosa: «On viu la llibertat, allí és la meua pàtria».

Un il·lustre català, que és honra del nostre Parlament, ha escrit unes paraules que valguin a dir: «Catalunya no s'ha aïllat del món, és despotisme i d'imposició. Se sent col·ludat, neguitosa, ferida a les entranyes. Si l'afirmació segons la qual els períodes de major llibertat són els de major civilització, és indiscutible aplicada en general a tots els pobles del món, és perfectament certa aplicada a alguns d'ells i assenyaladament a Catalunya. Catalunya no té capacitat ni de solista ni de corista, és corista absolut i antilibertat que en condicions d'opulència han prevalgut. No fa com altres pobles, que reconstruïen llur estructura política i la sostenien a les rígides formes autoritàries, de manera que els valors constants de la vida nacional, Catalunya, quan és sotmesa a aquestes fórmules, s'arrepia en una defensiva obstinada, es reclinava en ella mateixa...»

«SOC EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT»

Sóc el President de la Generalitat i el nom de Generalitat és el nom històric del Govern de la democràcia catalana. Prenyada d'inquietuds l'ànima del nostre poble, però sempre, sota l'arbre de la Democràcia, Catalunya les seves ambicions i constants estímuls de progrés i d'emancipació.

Catalunya va recobrar en la República el camí inicial de les seves llibertats autònomes i va adquirir uns drets i uns deures nous, restant fidel en una hermandat de sentiments i d'ambicions.

Sota l'impetu de concepcions forasteres Castella va perdre les seves llibertats a mans del primer despotisme i Catalunya les va perdre a mans del primer Borbó. La veritable substància hispànica i el seu profund amor a les llibertats individuals i col·lectives van quedar afixats, i avui tenim davant nostre els drets i deures del coratge de la veritable naturalesa dels pobles que componen la meravella peninsular.

EL TRIOMF DE LA GUERRA ES LA LLIBERTAT I LA PAU

Catalunya ha fet molt per la guerra i el triomf que li donarà tot, perquè el triomf és el triomf de la llibertat i la pau. Els soldats catalans lluitant per centenars de milers a tots els fronts de la República. El petit escut de bronze amb les quatre barres de la nostra senyera darrera del pit donarà als catalans afilerats a les rengleres de combat, tants que presidirà la bandera gloriosa de l'Espanya autònoma

GOERING ENALTEIX L'AVIACIO
ALEMANYA I AMENÇA ELS
PAISOS FRONTERERS

PAISOS FRONTERERS

Berlín, 1. — El mariscal Goerring, després d'haver caçat el llop a Polònia, ha tornat a Berlín, on ha reanunciat el basto de mariscal a presència de totes les autoritats militars i nazis. El mariscal ha pronunciat un discurs amenaçador. En primer lloc, ha revelat com havia format equades d'avions de guerra, quan, segons els treballs, Alemanya no podia tenir avions aliats.

Aquestes revelacions no diuen res de nou, però mostren el que valen els desmentiments oficials del Govern hitleria. En efecte, el Govern de Hitler desmentí, irritat i arrogant, les notícies que anunciaven el seu rearmament aeri.

organització d'aparells, és una guerra
giant avui de pau, però una guerra
terrible que eventualment pot sem-
blar el terror entre els enemics. Per
tant, el meu orador, l'aviació ale-
manya necessita d'homes de ferro,
durs i decidits fins a la mort. L'avi-
viació alemanya és invencible, ha
afirmat Goering. Després, ha fet una
alusió molt greu contra Austria,
Txecoslovàquia i Suïssa: «Quan el
Führer en el seu discurs al Reichs-
tag, parla de deu milions d'alemanys,
que viuen prop de la nostra frontera
i que no tolerarem que siguin opri-
mits, nosaltres, aviadors, compremem
que podem ésser cridats i estar dis-

LLANO

Londres. 1.—Avui l'ex-lord de l'Almirallat, el laborista Alexander, ha preguntat a Chamberlain si co-nexia les declaracions fetes ver-Quinto de Llano contra els anglesos. El primer ministre ha dit que co-nexia allò publicat a la premsa i que havia demanat una "informació ampliadora. El diputat insistí a sa-ber si el Govern anglès reaccionaria contra aquestes manifestacions, pe-rò Chamberlain li ha contestat que esperava una comunicació oficial. Amb tot-ha declarat: "crec que les informacions són correctes".

esperava una comunicació oficial. «Amb tot—ha declarat—, crec que les informacions són exactes.»

LES PROXIMES MANIOBRES DE L'ESQUADRA ANGLESA A LA MEDITERRANEA

Londres. 1.—S'annuncia que lord Chatfield, primer Lord de l'Armira-
llat, es traslladarà el dia 9 de març
a Gibraltar, per tal d'assistir a les
manobres de l'esquadra anglesa a
la Mediterrània.

En aquest miting parlaren els millors oradors del Partit. Un dels, el Secretari de la Secció de Londres, digué que milers d'obrers treballen en la fabricació d'armaments perquè Anglaterra pugui fer front a les potències feixistes, aquests treballadors —afegeï el orador—, no treballarien si el Govern anglès els tractés amb la traïció usual del país, i que la feia amb els dictadors, que equival a ajudar llurs plans.

Aquestes paraules del Secretari de la Secció de Londres han fet sensació per l'amença de raga general que romanent.

Un altre orador ha parlat de la intervenció vergonyosa d'Itàlia a Espanya, i el públic ha saludat el poble espanyol amb grans aplaudiments.

TRINTA ASSOCIACIONS ANGLESES A LA CAMBRA DELS COMUNS

els diputats per tal de demanar no reconèixer la conquesta d'Abissínia, ni concedir emprèstits a Itàlia i demanar la retirada dels soldats i material italians a Espanya.

LA DISCUSSION DE LES LEIS D'ARBITRATGE I CONCILIACIO

París, 1.—El Senat, que s'havia reunit aquest mati per a discutir l'Estatut del Treball, ha ajornat la seva sessió fins a la tarda d'avui, per a permetre a les Comissions trobar una solució de compromís.

La sessió del Senat ha començat a les 12.30 de la tarda i el ponent Jaquer, ha exposat els esforços fets per a arribar a la conciliació fets per a arribar a la conciliació. El debat ha continuat nomenant sobre l'artide primer. En torn de la Comissió d'Agricultura, el senador Dormann ha declarat que l'aplicació de l'arbitratge al camp és molt important i que la Comissió té des de fa temps un projecte especial i pot presentar-lo si el Senat ho vol.

El President del Consell, Canautes, ha aprofitat l'ocasió per a invitar el Senat a fixar una data per a la discussió i ell demanarà a la Cambra que ajorni la sessió. El Senat s'ha mostrat conforme i el debat començarà el vinent dimarts. Entretant l'aplicació de la llei als trencadors agrícoles s'ha suspès.

Continuen, doncs, les negociacions per a resoldre el conflicte relatiu als altres punts de la llei d'arbitratge i conciliació.

LLEGN «LA HUMANITAT»

